

Az óbudai egyetem, melyet Zsigmond király 1390 körül alapított, a konstanci zsinatig, tehát 1415-ig egészen biztosan fennállott, de mivel Zsigmond sok utazása miatt mindent elhanyagolt, ezt az egyetlen, Óbudán alapított intézményét is közönyösen kezelte és ezért Makrai Benedek egyetemi professzorral az élén, egész Óbuda 1402-ben fellázadt és Nápolyi László pártjára állt. Zsigmond király Budavárát helyezte különben is előtérbe és Óbuda ezzel a forradalmával még inkább eljátszotta a király rokonszenvét. Pedig erre ugyancsak nagy szüksége lett volna, mert Budavárának szabadalmaival nem versenyezhetett és önerejéből életének semmiféle tartalmat nem adhatott. A kolostorok lakóin kívül csak olyan polgárai voltak, akik vagy a királyi udvarral, vagy a kolostorokkal voltak függő viszonyban. A nem polgári lakosai pedig, ha volt is itt házuk, csak az udvar kedvéért, mint vendégek időztek itt. A tehetősebb mesteremberek és művészek már az Anjouk karában szívesebben voltak Budavára szabad polgárai és bár akkoriban Óbuda volt a főfoglalkozási helyük, mégis Budavárában telepedtek le. Nagy Lajos király udvari festője is: Johannes Pictor Regis Hungariae szintén Budavárában lakott, ahol a Nagyboldogasszony-templom cintermében temették el 1370-ben és sírköve ma a templom főkapujától balra van befalazva. Zsigmond király kezdetben még habozott a választásnál Óbuda és Budavára között, de az előbbinek lázongása után Visegrádot is mellőzván — Budavárát tette meg székhelyének, amelynek már akkor európai színvonalon álló eleven élete volt. Központi fekvésénél fogva is alkalmasabb volt Budavára székhelynek, mint

az Anjouk korában is csak az idegen vendégek által galvanizált Óbuda, ahol a polgárok közgazdasági és kulturális munkásságán nyugvó városi élet igazában nem is volt, mert az ezt elősegítő szabadalmakkal nem rendelkezett.